

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De pauperibus: & quòd ab iis se auertere, aut eos contemnere non oporteat. cap. xxxvii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

Basil. Versutia, suspicacitas, diffidentia, malignitas, insidiandi studium, ac temeritas & au-
dacia, mala atque improbanda vitæ fetus sunt.

Hom. ad- uers. irasc. Ne tantum malum nobis ipsis inuehamus, hoc est, animæ morbum, rationis obscuratio-
nem, à Deo ab alienationem, propinquorum ignorationem, belli initium, calamitatum cu-
mulum, prauum demonem in animis nostris nascentem, ac velut impudentem quendam
inquilinum, pectoris nostri penetralia occupantem, & Spiritui sancto aditum præcluden-
tem. Etenim ubi inimicitia, contentiones, iracundia, similitates, conflictationes, tumultus
in animis cære non intermittunt, illic spiritus lenitatis minimè requiescit.

Hom. ad- uers. e- brios. Antistitis alacritatem præcedentium laborum sterilitas retundit. Siquidem & agrico-
la, primis seminibus minimè enatis, ad idem aruum denudè conferendum segnior redditur.
Omninò, non audientem dicto esse, multorum & grauium malorum radix est. Rebella-
re ac reluctari, ingentium malorum argumentum habet. Fidei enim morbum prodit, spei
vacillationem, morum tumorem atque insolentiam. Neque enim quisquam contumacem se
præbet, nisi prius monitorem improbarit. Nec rursus, qui Dei pollicitationibus fidem ad-
hibet, firmamque in ipsis fidem locat, quamuis dura & laboriosa sint, quæ imperantur, ad
ea tamen inquam animo deficit.

Reluctatio imperiosam quandam animi insolentiam atq; contumaciam arguit: etiamsi
alioqui sub humilitatis specie fiat.

Varius & artificiosus sermo, multòque nexus ac multam structuram habens, mille
formas assumit, atque innumeras conuersiones suscipit, subinde nimirum ad eorum, qui ad-
sunt, plausum gratiamque sese immutans.

Morum varietatem ac multipliciter fugæ. Varius serpens est: ac propterea ita mul-
tatus est, ut ipsi serpere necesse sit.

Philonis. Impudens aspectus, & pendula cervix, ac continua superciliorum agitatio, & super-
bus incessus, & nulla ex re turpi rubore affici, fædisimi animi indicia sunt, obscuras pro-
brorum suorum formas in conspicuo corpore insculpentis.

De perseverantia, & perseverantibus: & quòd fides & benevolentia
seruanda sit iis qui præcesserunt. CAP. XXXVI.

Ecli. 22. **E** IDEM posside cum amico in paupertate illius: ut & in bonis illius læte-
ris. In tempore tribulationis illius permane illi fidelis, ut & in hæreditate
illius cohares sis. Tecto excipe alienum: & peruertet te in tumultu, &
abalienabit te à bonis tuis.

De pauperibus: & quòd ab iis se auertere, aut eos contemnere non
oporteat. CAP. XXXVII.

Psal. 9. **L** A MOREM inopis & egeni exaudiet Dominus.
Factus est Dominus refugium pauperi. Non est oblitus cla-
morem pauperum. Non in finem obliuio erit pauperis: pa-
tientia pauperum non peribit in finem. Dum superbit impius, K
incéditur pauper. Tibi derelictus est pauper. Desiderium pau-
perum exaudiuit Dominus. Confilium inopis confudistis:
13. Dominus autem spes eius est. Edent pauperes & saturabun-
71. tur. Iudicabit Dominus pauperes populi: & saluos faciet filios pauperum.
139. Cognoui quia Dominus faciet iudicium inopis, & vindictam pauperum.
Pro. 17. 13. Paupertas virum humiliat. Qui aspernatur pauperem, peccat. Pauper non
14. sustinet minas. Qui calumniatur egentem, ad iram prouocat factorem eius.
19. Pauper etiam ab amico deseritur. Humiles antecedit gratia. Omnia ope-
ra humilis manifesta sunt apud Deum. Omnis, qui pauperem amicum odit,
ab amicitia longè est. Melior est pauper iustus, quam diues mendax. Ne vim
afferat

Afferas pauperi: pauper enim est. Ne, cum pauper sis, conferas te cum homine locuplete: cogitatione autem tua abstine. Melior est pauper, qui ambulat in veritate, quam diues mendax. Sapientia pauperis nihil penditur: & sermones eius non audiuntur.

Si videris calumnias egentium, & violenta iudicia, & subuerti iustitiã in prouincia, non mireris super hoc negotio: quia excelsio excelsior est alius.

Et pascentur primogeniti pauperum: & pauperes fiducialiter requiescēt. Dominus fundauit Sion: & per ipsum salui fient humiles populi.

B Humilis deceptus est: in super & arguitur. Locutus est sensatē: & non est datus ei locus. Diues locutus est, & omnes tacuerunt: & verbum illius usque ad nubes perducent. Pauper locutus est: & dicunt, Quis est hic? Oratio humiliantis se, nubes penetrabit: & non discedet, donec Altissimus aspiciat. Melior est victus pauperis sub tegmine asserum, quam epulã splēdidã apud alienos. Non iustum est aspernari pauperem prudentem. Sapientia humiliati exaltabit caput eius: & in medio magnatorum confedere illum faciet.

Paupertate laborare minimè turpe ac probrosum est: Verum æquo animo paupertatem non ferre.

Cum in egestate versaris, ò homo, læto animo esto: quia te Lazari bona exceptura sunt.

C Ne ob paupertatem desperatione afficiaris: nec, quia nihil in præsens habes, quod præclarum & expetendum sit, idcirco bonam omnem spem abijcias: Verum animum tuum ad eorum bonorum cogitationem subuehe, quæ iam tibi à Deo contigerunt, & eorum item, quæ per pollicitationem in posterum tibi recondita sunt.

Nullam ignominiam paupertas affert.

Paupertas liberè loquendi facultatem adimit.

Hac vna re nos pauperes diuitibus præstamus, nempe animi securitate: & quia eos in somnem noctem ducentes irridemus, ipsi dormientes: & eos, qui curis sese conficiunt & exedunt, cum ipsi sine cura simus, atque animi remissione fruamur.

D Pauper es? Ne propterea mæstus sis. Etenim immodica tristitia peccati causa efficitur, merore videlicet mentem submergente, ipsique præ anxietate, consilii que inopia vertiginem afferente: consilij autem inopia, animique perplexitate ingratitude pariente. Quid enim? An eam, in qua versaris, angustiam Deus non cernit: qui cibum quidem manibus tenet, Verum ea mente largiri cunctatur, ut animi tui firmitatem exploret?

Paupertas, si verissime loquendum est, omnibus delicijs & oblectamentis præstabilior est, ijs quidem qui mente præditi sunt.

E Quid imbecilli atque abiecto es animo, ò homo, quod equus tibi non est argenteo freno insignis? At Solem habes ocysimo cursu per singulos dies tibi prælucentem. Argenti & auri fulgorem non habes? At Lunam habes clarissima sua luce te collustrantem. Non auro contextis curibus veheris? At pedes habes, hoc est aptum vehiculum, tibi que innatum. Quid igitur eos beatos prædicas, qui, cum plenum marsupium habeant, alienis tamen pedibus ad incedendum opus habent? In eburneo lecto non dormis? At humum habes, multo ebores præstantiorem, dulcemque in ea quietem, ac celerem somnum, curaq; vacuum. Non sub aureis laquearibus accumbis? At cælum habes siderum pulchritudine, sermonem omnem superante, vndique collucens.

Nihil apud Deum magnum atque amplū censetur, quod non pauper quoque dare potest.

Si quis inopia conflctatur, Deum pro opibus habeat: & diuites atque copiosos irrideat, ut qui semper quidem acquirant, semper autem inopia laborent, utpote pluribus indigentes: ac bibant, ut maiore siti flagrent.

Melior egestas improbè partis bonis,

Ut sanitate morbus haud laudabili.

Opibus carenti nil viro securius.

Spes namque cunctas in Deo fixas tenet.

Egere durum est: peior at census malus.

In Tetraſt

Ibid.

In Iamb.

Chryst. Pauper mutationem non extimescit. Quod si etiam aduersus aliquid accidat, facile id feret, ut qui per egestatem philosophari iam, patientiamque prestare assueverit. Diues contra non modo mutationem aliquam perferre nequit, sed, vel si dumtaxat eam expectet, ridiculum se prabet, anxietate nimium laborans, & indignè ferens, ac vitam quauis morte acerbiozem ducens. Et quemadmodum qui in mediterranea regione educati sunt, si vel solum in portum descenderint, atque in nauem ascenderint, in summa animi anxietate ac molestia versantur, grauibúsque tenebris obsessi, cuncta circumagi putant, cum contra ij qui maria multa peragrarunt, ne imminente quidem naufragio facile perturbentur, ut qui natandi periti sint, atque impendens periculum euitare possint: eodem modo etiam in diuitibus & pauperibus vsu venit. Etenim locupletes & copiosi homines, ne leuem quidem mutationem strenuo animo excipiunt, verum patientia expertes sunt, ut qui in luxu ac delicijs perpetuo viuunt. At pauperes, ut qui multos fluctus peragrarint, ac multorum naufragiorum periculum fecerint, ad omnia firmi atque immoti manent, ac tempestates omnes ludibrio habent. Nec verò hoc dumtaxat admirandum est, quòd mutationes forti ac generoso animo ferant: sed quia ne facile quidem in eas incidunt. Ecquis enim pauperi negotium faceßere in animum inducat, cum ab illius paupertate nihil commodi percepturus sit?

Qui paupertatem studiosè coluerunt, ad Deum semper appropinquant:

Paupertas Dei larua est. O quanta paupertatis dignitas est! Dei velut larua efficitur. Delitescit enim sub paupertate Deus. Ac pauper quidem est, qui supplicem manum protendit: Deus autem est, qui accipit.

Euag. 7. Peregrinus & pauper, Dei sunt collyrium. Qui eos excipit, confestim visum recipiet. H

De filiis: & quòd eos parentes metuere, atque honore afficere oporteat.

CAP. XXXVIII.

Exod. 20.

HONORA patrem tuum & matrem tuam, ut sis longæuus super terram. Vnusquisque patrem suum & matrem timeat.

Deut. 5.

Honora patrem tuum, & matrem tuam, sicut præcepit tibi Dominus Deus tuus: ut bene sit tibi in terra, quam Dominus Deus tuus daturus est tibi.

Pro. 1.

Audi, fili mi, disciplinam patris tui, & ne dimittas legem matris tuæ: ut addatur gratia capiti tuo, & torques collo tuo.

Audi patrem tuum: & ne contemnas matrem tuam, cum senuerit. Filius sapiens glorificat patrem.

Hier. 35.

Posui coram filiis domus Rechabitarum scyphos plenos vino, & calices, & dixi ad eos, Bibite vinum. Qui responderunt, Non bibemus vinum: quia Ionadab pater noster præcepit nobis, dicens, Non bibetis vinum vos & filij vestri vsque in sempiternum. Et domum non ædificabitis, & sementem non seretis, & vineas nõ plantabitis, nec habebitis: sed in tabernaculis habitabitis cunctis diebus vestris, ut viuatis diebus multis super faciem terræ, in qua peregrinamini. Obediuimus ergo voci Ionadab patris nostri, ita ut non biberemus vinum cunctis diebus nostris, nos & mulieres nostræ, filij & filia nostræ. Idcirco hæc dicit Dominus: Pro eo quòd obedistis præcepto Ionadab patris vestri, & custodistis omnia mandata eius, & fecistis vniuersa, quæ præcepit vobis: non deficiet vir de stirpe Ionadab filij Rechab, stans in conspectu meo cunctis diebus.

Eccli. 3.

Qui diligit Deum, exorabit pro peccatis. Et sicut qui thesaurizat, ita & qui honorificat matrem suam. Qui honorat patrem suum, iucundabitur in filiis, & in die orationis suæ exaudietur. Qui honorat patrem suum, vita viuet longiore: & qui obedit patri, refrigerabit matrem. Qui timet Dominum, honorat parètes, & quasi dominis seruiet his qui se genuerunt. In opere, & sermone, & omni patientia honora patrem tuum, ut superueniat tibi benedictio à Deo. Benedictio patris